U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Miluše Doškové a soudců JUDr. Karla Šimky, JUDr. Vojtěcha Šimíčka, JUDr. Josefa Baxy a JUDr.Milana Kamlacha v právní věci žalobce: **P. Y.,** zastoupeného JUDr. Petrem Rydvanem, advokátem se sídlem Kostelní 10/5, Liberec 2, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, PP 21/OAM, Praha 7, ve věci kasační stížnosti proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 5. 4. 2006, č. j. 64 Az 20/2006 - 48,

t a k t o :

I. Kasační stížnost **s e o d m í t á** pro nepřijatelnost.

II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Včas podanou kasační stížností napadl žalobce (dále jen „stěžovatel“) nadepsaný rozsudek krajského soudu, kterým byla zamítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí žalovaného ze dne 4. 11. 2004, č. j. OAM-3098/VL-07-08-2004. Rozhodnutím správního orgánu byla jeho žádost o azyl zamítnuta jako zjevně nedůvodná podle § 16 odst. 1 písm. k) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“).

Stěžovatel ve své kasační stížnosti uvedl, že rozsudek krajského soudu trpí vadami označenými v ustanovení § 103 odst. 1 písm. b) a d) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“). Poukazoval na rozdílná tvrzení v odůvodněních rozsudků krajského soudu. V odůvodnění rozsudku ze dne 13. 7. 2005, č. j. 64 Az 199/2004 - 19 je uvedeno, že žadatel požádal o azyl zejména proto, že došlo k správnímu vyhoštění, když datum se shoduje přímo s datem podání žádosti o azyl. Přitom v odůvodnění rozsudku ze dne 5. 4. 2006, č. j. 64 Az 20/2006 – 48 soud uvedl, že ze správního spisu vyplynulo jednoznačně, že žadatel podal žádost o udělení azylu až v době, kdy mu bylo uděleno správní vyhoštění, ke kterému došlo 14. 10. 2004, a žádost o udělení azylu byla podána dne 23. 10. 2004. Stěžovatel namítal, že jde o dvě rozdílná tvrzení, aniž je zdůvodněno, které je správné. Hlavní důvod pro podání kasační stížnosti stěžovatel spatřoval v tom, že jako občan Ukrajiny, kde se mluví ukrajinsky, obtížně rozumí rusky. Protože pohovor byl veden za účasti tlumočnice z jazyka ruského, stěžovatel neměl ve správním řízení možnost vyjádřit se k žádosti o udělení azylu ve své mateřštině a došlo k porušení jeho práva vést úřední jednání v rodném jazyku. Navrhl, aby Nejvyšší správní soud zrušil napadený rozsudek krajského soudu a věc mu vrátil k dalšímu řízení.

Současně požádal o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. O této žádosti Nejvyšší správní soud nerozhodoval, neboť zákon o azylu, ve znění účinném od 13. 10. 2005, spojuje odkladný účinek přímo s podáním kasační stížnosti.

Nejvyšší správní soud se nejprve zabýval přípustností kasační stížnosti. Stěžovatel rozšířil důvody kasační stížnosti nad rámec bodů žalobních, tvrdil-li, že měl problémy s tlumočením v jazyce ruském, protože mluví ukrajinsky. Stěžovatel uplatnil tuto námitku poprvé až v kasační stížnosti. Podle § 104 odst. 4 s. ř. s. však Nejvyšší správní soud nepřihlíží ke stížním důvodům, které stěžovatel neuplatnil v řízení před soudem, jehož rozhodnutí má být přezkoumáno, ač tak učinit mohl; k tomu zejm. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 9. 2004, č. j. 1 Azs 34/2004 - 49 (publ. pod č. 419/2004 Sb. NSS), dále též např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 10. 3. 2004, č. j. 1 Azs 9/2003 - 33.

Po vyloučení nepřípustných důvodů se Nejvyšší správní soud ve smyslu § 104a s. ř. s. zabýval otázkou, zda kasační stížnost svým významem podstatně přesahuje vlastní zájmy stěžovatelky.

K podrobnějšímu vymezení institutu přijatelnosti kasační stížnosti ve věcech azylu (mezinárodní ochrany) lze pro stručnost odkázat např. na usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 4. 2006, č. j. 1 Azs 13/2006 - 39, publikované pod č. 933/2006 Sb. NSS.

V souvislosti s tvrzením stěžovatele o nedostatku důvodů rozsudku soudu zdejší soud uvádí následující: K podmínkám přezkoumatelnosti rozhodnutí krajského soudu stran jeho důvodů se Nejvyšší správní soud vyjadřoval ve vícero rozhodnutích, např. v rozsudku ze dne 14. 7. 2005, č. j. 2 Afs 24/2005 - 44, publikovaném pod č. 589/2005 Sb. NSS (tam viz i odkazy na prejudikaturu), v rozsudku ze dne 4. 12. 2003, č. j. 2 Ads 58/2003 - 75, publikovaném pod č. 133/2004 Sb. NSS, v rozsudku ze dne 18. 10. 2005, č. j. 1 Afs 135/2004 - 73, publikovaném pod č. 787/2006 Sb. NSS. Ve světle této judikatury lze již *prima facie* konstatovat, že rozhodnutí krajského soudu je přezkoumatelné.

Namítá-li stěžovatel v obecné rovině nedostatečná skutková zjištění bez upřesnění konkrétních pochybení správního orgánu, Nejvyšší správní soud poukazuje na to, že tato námitka byla již předmětem řady jeho rozhodnutí, např. rozsudek ze dne 18. 1. 2006, č. j. 1 Azs 112/2004 - 61, www.nssoud.cz, či rozsudek ze dne 27. 10. 2005, č. j. 1 Azs 174/2004 - 103, www.nssoud.cz.

K námitce rozdílných tvrzení v rozsudcích krajského soudu nelze než poukázat na rozhodnutí zdejšího soudu v téže věci ze dne 24. 1. 2006, č. j. 2 Azs 264/2005 - 43, ve kterém je uvedeno, že krajský soud v rozsudku ze dne 13. 7. 2005, č. j. 64 Az 199/2004 - 19, zaměnil obsah přezkoumávaného rozhodnutí a na takto zaměněném obsahu rozhodnutí založil svůj úsudek o jeho zákonnosti, proto Nejvyššímu správnímu soudu nezbylo než tento rozsudek pro nepřezkoumatelnost zrušit. Z toho je zřejmé, že tvrzení ohledně data podání žádosti o udělení azylu uvedené v odůvodnění výše uvedeného zrušeného rozsudku, vznikla omylem na základě záměny obsahu rozhodnutí žalovaného.

Ustálená a vnitřně jednotná judikatura Nejvyššího správního soudu poskytuje tedy dostatečnou odpověď na všechny námitky podávané v kasační stížnosti. Nejvyšší správní soud neshledal ani žádné další důvody pro přijetí kasační stížnosti k věcnému projednání. Za těchto okolností Nejvyšší správní soud konstatuje, že kasační stížnost svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele. Shledal ji proto ve smyslu § 104a s. ř. s. nepřijatelnou a odmítl ji.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle nichž žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, pokud byla kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 31. ledna 2007

JUDr. Miluše Došková
předsedkyně senátu